

บทบรรณาธิการ

ความสำคัญของสีแกรมทางแพทย์

เมธี กุลกำนั่งชร *

นราทร ธรรมบุตร **

ไม่ว่าจะเป็นแพทย์หรือนักศึกษาแพทย์ ได้รับการฝึกหัดที่ใช้สีแกรมทางแพทย์ในการดูแลผู้ป่วยมาตั้งแต่เรียนแพทย์ แต่ในวันนี้เรามาดูว่า การใช้สีแกรมทางแพทย์มีประโยชน์อย่างไร สำหรับการรักษาผู้ป่วย ที่มีเชื้อแบคทีเรียในระบบทางเดิน��化道 ที่มีสีแกรมบวก เช่น แบคทีเรียในกระเพาะอาหาร ลำไส้ ตับ ต่อมลูกหมาก และอวัยวะภายใน ที่มีสีแกรมลบ เช่น แบคทีเรียในห้องน้ำ ห้องเด็ก ห้องแมลง และห้องแมลงในมนุษย์ ที่มีสีแกรมบวก เช่น แบคทีเรียในกระเพาะอาหาร ลำไส้ ตับ ต่อมลูกหมาก และอวัยวะภายใน ที่มีสีแกรมลบ เช่น แบคทีเรียในห้องน้ำ ห้องเด็ก ห้องแมลง และห้องแมลงในมนุษย์

การใช้สีแกรมทางแพทย์มีประโยชน์อย่างไร สำหรับการรักษาผู้ป่วย ที่มีเชื้อแบคทีเรียในระบบทางเดิน��化道 ที่มีสีแกรมบวก เช่น แบคทีเรียในกระเพาะอาหาร ลำไส้ ตับ ต่อมลูกหมาก และอวัยวะภายใน ที่มีสีแกรมลบ เช่น แบคทีเรียในห้องน้ำ ห้องเด็ก ห้องแมลง และห้องแมลงในมนุษย์ ที่มีสีแกรมบวก เช่น แบคทีเรียในกระเพาะอาหาร ลำไส้ ตับ ต่อมลูกหมาก และอวัยวะภายใน ที่มีสีแกรมลบ เช่น แบคทีเรียในห้องน้ำ ห้องเด็ก ห้องแมลง และห้องแมลงในมนุษย์

ที่จะเพาะหาจุลชีพก่อโรคให้พบคุณภาพเดียวกันที่ การที่ได้แค่สารน้ำล้างสมอง*** น้ำในสันหลังผู้ป่วย มาก็มีสีแกรมและน้ำด้วยกล้องจุลทรรศน์นาน ๆ 5-10 นาที ก็จะช่วยตัดสินได้ว่าจุลชีพก่อโรคนั้นเป็น บัคเตอร์ีหรือไวรัสกันแน่? อนึ่ง สีแกรมยังช่วยจำแนก ชนิดของแอนแอโรบส์ได้ดี (ดูตาราง) แม้กระนั้น ในคลินิกเอกชนหรือโพลี凯ลินิกที่เชื่อถือได้บางแห่ง ก็ยังมีชุดสีแกรมเพื่อช่วยตัดสินอย่างรวดเร็วว่า ผู้ป่วย ที่มีหนองในหลัง (โรคหนองใน) นั้นมาจากการใด ระหว่างที่เป็นโรคเฉียบพลัน (acute) หรือเรื้อรังเป็น หนองในแท้หรือเทียมกันแน่?

Table Showing the easy way to classify anaerobic bacteria by Gram's stain.

Anaerobes	Shape	Gram reaction	Arrangement
1. Clostridium spp. (spore-forming bacteria)	Rod shape bacilli	Gram positive	Not typical
2. Non sporeforming bacteria	Bacillary form	Gram positive	Not typical
3. Fusiforms and Bacteroides (non sporeforming bacteria)	Slender and small bacilli	Gram negative	Filaments
4. Coccus	Coccal form	Gram positive	Chains and cluster
5. Actinomyces spp.	Mycelial form	Gram positive	True branching
6. Spirochete	Spiral form	-	Not typical

* ภาควิชาปราสิตวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

** ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

*** Sub-galial fluid.

เมื่อได้ค้นดูประวัติทางจุลชีววิทยาเมื่อรา ๆ สัก 100 ปีมา ก็พบความสำคัญของการย้อมสีแกรม สัมพันธ์กับปฐมเหตุของโรคปอดบวม ซึ่งนักวิจัยสมัยนั้นได้แบ่งกันอย่างรุนแรงและกู้เหมือนสีแกรม นั้นเองเป็นผู้ตัดสินใจครიทิกคริพต์ ในการตีแบ่งทางวิชาการของท่านนักวิจัยทั้งหลายในครั้งนั้น กล่าวถึงปฐมเหตุของโรคปอดบวมว่า อาจจะเกิดจากจุลชีพที่มีลักษณะกลมตัวสีขาว ที่เป็นแกรมบวก หรือเกิดจากบакเตอเรียตัวยาวและสีแดง ซึ่งเป็นแกรมลบ? จุลชีพทั้ง 2 สายพันธุ์ตามที่กล่าวมานั้น ในปัจจุบันนี้ก็เป็นที่ทราบกันแพร่หลายว่า อย่างน้อยจุลชีพ ก่อโรคปอดบวม 2 ชนิดที่ได้ศึกษา กันในสมัยนี้ แตกต่างกันทางลักษณะ โคลิโน่ ที่เห็นได้ชัดในห้องปฏิบัติการ และผลของการทดสอบในสัตว์ทดลอง ก็ต่างกัน ชนิดหนึ่ง คือ *Klebsiella pneumoniae* (Friedlander's bacilli) อีกชนิดหนึ่งในปัจจุบัน เรียกว่า *Streptococcus pneumoniae*.

บัดนี้ จุลชีพทั้งสองแบบจากกันได้หลายวิธี แต่ไม่วิธีใดจะง่ายไปกว่าการย้อมสีแกรม อย่างไรก็ตาม แม้จะรู้วิธีการย้อมสีแกรมมารา 1 ศตวรรษแล้วก็ตามที่ แม้ว่าการย้อมสีแกรมจะช่วยจำแนกโลกของ สั่งนี้ชีวิตน้อยๆ (จุลชีพ) ออกเป็น 2 กลุ่ม ใหญ่ตามที่ทราบดีแล้วก็ตาม นักวิจัยทั้งหลายก็ยังไม่ทราบวิธีการที่แน่นอนของ การติดสีแกรม และไม่ติดสี basic dyes ในวิธีการย้อมสีแกรม จะนั้นทฤษฎีการติดสีแกรมจึงมีผู้กล่าวถึงมาก ส่วนใหญ่ก็พอกจะเชื่อถือได้ แต่ก็มีคำเตือนกันจนทฤษฎีเหล่านั้นเชื่อถือไม่ได้สนใจในนัก

ปัญหาอยู่ที่ว่า ใครเป็นผู้คิดค้นวิธีย้อมสีแกรม? ท่านผู้นี้คือ นักจุลชีววิทยาชาวเดนมาร์ค ชื่อ Dr. Hans Gram* หรือบางแห่งเรียกท่านว่า Dr. Christian Gram เป็นนักวิจัยในห้องปฏิบัติการของ

Dr. Friedlander นั้นเอง เมื่อ 15 มีนาคม พ.ศ. 2427 ดร. แกรม คิดวิธีย้อมสีขึ้น จุดประสงค์มีได้เพื่อแยกชนิดของจุลชีพ เช่นในปัจจุบัน แต่เพื่อย้อมตัวจุลชีพในเนื้อเยื่อ และเวลาทำการตรวจพ หรือใบอ้อพลีย์ เพื่อให้เห็นตัวจุลชีพเด่นชัดขึ้น การย้อมสีแบบก่อน ๆ หน้านี้จะเห็นตัวจุลชีพและเนื้อเยื่อติดสีถาวร ๆ กันไปหมด คุณลักษณะนี้ไม่มีผู้ได้เห็นความสำคัญของการย้อมสีแกรมต่อการแพทย์เลย แม้แต่ ดร. แกรม เองปี พ.ศ. 2524 ดร. แกรม เรียนรู้วิธีย้อมสีแกรมอย่างย่อ ๆ ในรายงานประชุมวิทยาศาสตร์การแพทย์นานาชาติที่กรุงโคเปนเฮ根 ปี พ.ศ. 2429 มีรายงานแสดงว่าจุลชีพก่อโรค ทัยฟอยด์ โรคหัวใจและโรคหนองใน ถูก decolorized โดยวิธีย้อมสีแกรม (gram-negative) แต่ไม่มีหลักฐานแพร่หลาย วิธีย้อมสีนี้ เข้ามาอยู่ในตำราจุลชีววิทยาตั้งแต่เมื่อไร?

ปี พ.ศ. 2495 Bartholomew และคณะรวบรวมรายงานวิธีย้อมสีแบบต่าง ๆ และกล่าวถึงวิธีของ แกรม ไว้ด้วย ในเวลานั้นทราบกันว่าจุลชีพ ก่อโรคไฟลำทุ่ง โรคปอดบวม และหนองฝีหอย ๆ ชนิด ติดสีแกรม (แกรมบวก) ส่วนจุลชีพก่อโรคหัวใจ ทัยฟอยด์ หนองใน มองฉล่า (glanders) ไข้กลับ (relapsing fever) ไม่ติดสีแกรม (แกรมลบ) นั่นเอง การย้อมสีแกรมเป็นหัวใจในการแยกกลุ่มจุลินทรีย์ที่ไม่พึงก้าวออกจากเชื้อ (ดูตาราง)

การย้อมสีแกรม เป็นวิธีการย้อมที่จัดอยู่ในประเภท simple stain ที่ประกอบด้วยน้ำยา 2-3 ชนิด ที่มีหลักเกณฑ์ง่าย ๆ

ในปัจจุบัน การแพทย์ในทุกสาขาวิชาจริญก้าวหน้าไปไกล เป็นต้นว่า ปฐมเหตุที่ทำให้กางเกงในมีจุดดำ เนื่องจากประกอบเพคสัมพันธ์แผนใหม่ (ทางปาก) หรือทดสอบทั้งครรภ์อย่างเร็วโดยวิธี

* รูปปั้น Dr. Gram เป็นสัมฤทธิ์ขนาดเท่าตัวจริงอยู่ในพิพิธภัณฑ์แห่งชาติโคเปนเฮgen, เ丹麥。

** ปัจจุบันเพื่อให้เห็นจุลชีพในเนื้อเยื่อเด่นชัด นิยมย้อมสีตามวิธีการของ Brown Brenn Staining.

dry-dot-slide เหล่านี้เป็นต้น อย่างไรก็ตี โดยทั่ว ๆไป ถ้าจะนำงานวิจัย งานค้นคว้าที่มีคุณค่าแก่มนุษย์มาพิจารณาให้ถ่องแท้จะเห็นได้ว่า สามารถแบ่งผลงานค้นคว้าออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

ก. นหวิสานัญวิจัย หมายถึงการค้นพบความจริงที่ยังไม่ดีเด่น เป็นการพบที่ทันสมัยเป็นนิจ และเป็นสาระต่อมนุษย์จำนวนมากในโลกนี้ ไม่ว่า อุดít ปัจจุบัน หรืออนาคต เป็นต้นว่า อริยสัจสี* ที่พระพุทธเจ้าทรงค้นพบ แต่เดิมนั้น พระพุทธองค์เป็นเจ้าชายสิทธัตถะที่เสวยสุขอยู่ในพระราชวัง พระองค์ทรงพิจารณาเห็นว่าชีวิตมีแต่ความทุกข์ จึงทรงพยายามที่จะแสวงหาทางที่จะให้พ้นทุกข์ ทรงตัดสินพระทัยที่จะเดินทางออกจากบรรพชา ขณะนั้นมีพระชนมายุได้ 29 พรรษา ทรงบำเพ็ญทุกกริยาอยู่ณ ตำบลอุรุเวลาเสนอanicum เป็นเวลานานถึง 6 ปี

แต่ก็ไม่สามารถบรรลุธรรมที่จะทำให้พ้นทุกข์ได้ จึงทรงหันมาบำเพ็ญสมารถจนกระหึ่งถึงวันเพ็ญเดือนหนา ก็สามารถบรรลุธรรมที่ช่วยพ้นทุกข์ได้ คือพระองค์ตรัสรู้ อริยสัจสี คือ

1. ทุกขสัจ สิ่งที่สัตว์ได้รับความทุกข์ ได้แก่ เกิด แก่ เจ็บและตาย
2. สมุทัยสัจ มูลเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ อันได้แก่ ตัณหา ความอยาก ความชั่ว ความหลง
3. นิโรธสัจ ความดับทุกข์ได้สนิท ซึ่งเครื่องดับทุกข์ คือ ธรรม
4. มรรคสัจ วิถีทางปฏิบัติธรรมพาให้ถึงทางดับทุกข์

อริยสัจ ที่พระอริยเจ้าทางค้นพบ จัดว่าเป็นยอดของธรรม และเป็นตัวบรรลุธรรมครุด ถ้าสาขะชนทุกคนในโลกปฏิบัติได้ จะทำให้จิตใจผ่องใส

Figure 1 Round terminal spores by Gram's stain (*Cl. tetani*).

* อริย คือประเสริฐ สะอาด หมดจดบปริสุทธิ์, สัจจะ แปลว่าความจริง。

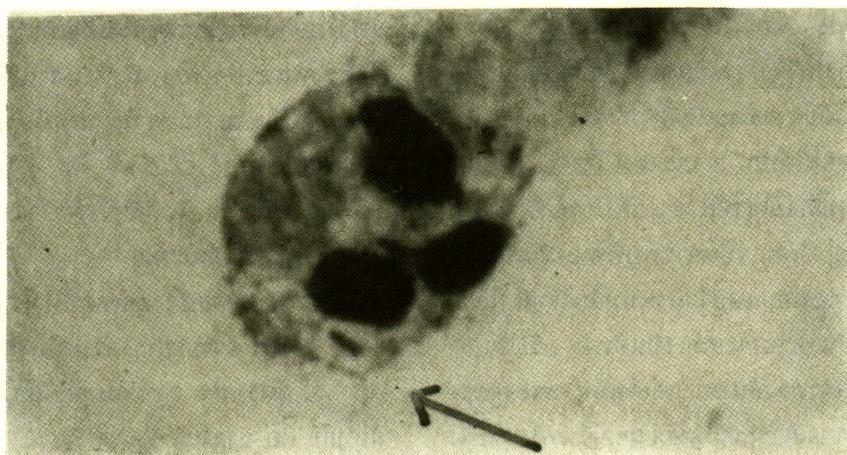

Figure 2 The intracellular *Cl. perfringens* by Gram's stain.

บ. วิสัยวิจัย หมายถึง การค้นพบสัจจะที่สำคัญ จะโดยบังเอิญหรือตั้งใจก็ตาม การค้นพบนั้นบ่าว่ามีประ予以ชน์ต่อมวลนุชร์ยาม ประ予以ชน์ที่ได้จากการพบนั้นยิ่งใหญ่และมีความสำคัญมาโดยตลอด แม้ว่าจะมีการปรับปรุง (modified) พัฒนาอย่างไรก็ตาม หลักการเดิมก็ยังคงอยู่ตลอดไป ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนก็คือ การค้นพบวิธีการย้อมสีแกรมซึ่งรู้จักและใช้กันมาเกือบศตวรรษแล้วก้ามที่ เรื่องของสีแกรมจึงปรากฏในตำราทุกเล่มที่เกี่ยวข้องกับจุลชีพที่ก่อโรคติดเชื้อ ฉะนั้น คุณภาพและประสิทธิภาพของสีแกรม ในวงการแพทย์จึงมีมาตั้งแต่อดีตนี้เป็นปัจุบัน

ค. สามัญวิจัย การค้นครัวพบสัจจะที่เป็นจริงอยู่ได้ช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น นานวันไป สิ่งที่พัฒนาแม้จะมีประ予以ชน์ แต่ก็จะกลายเป็นสิ่งล้าสมัยไป เช่น การผ่าตัดหูรากให้มีหัวใจลิงบานูน* นานวันก็ มีผู้ใช้รัฐอุปถัมภ์แทน ทำการหัวใจลิงก็จะล้าสมัยไป หรือวิธีการตรวจหา exoantigens ของจุลชีพ *N. meningitidis* Gr. A หรือหัวจุลชีพ *H. influenzae*

type b ในน้ำไขสันหลัง นานวันก็คงมีผู้หายที่ CIE** อีน ๆ มาทำให้วิธีที่ทำอยู่เชื่อถือไม่ได้ แม้กระนั้นผู้ป่วยที่เป็น thalassemia เคยเชื่อกันว่า เสียงมากต่อจุลชีพ *Streptococcus pyogenes* gr. A ความจริงนี้กลับเป็น "ไม่จริงในปัจุบัน"

แม้ว่า เรื่องของสีแกรม จะมีความสำคัญในทางการแพทย์มานานแสนนานก็ตามที่ นิสิตแพทย์ในปัจุบันใช้หลักการเขียนประวัติการตรวจและวินิจฉัยโรคตามหลักของการรักษาผู้ป่วยแบบวิธีการแก็บปัญหา เช่นหลักสำคัญซึ่งรู้กันในชื่อย่อว่า POMR (The Problem Oriented Medical Records) เพื่อความเป็นระเบียบ เข้าใจปัญหาผู้ป่วยได้รวดเร็ว เป็นไปตามหลักของวิทยาศาสตร์การแพทย์ศาสตร์ แผนใหม่ ประกอบกับทักษะของนิสิตแพทย์ในการทำ bedside lab. ดู จะลดลง (เช่นย้อมสีแกรม) เพราะเข้าใจว่างานเหล้น เป็นงานของพนักงานวิทยาศาสตร์ หรือเจ้าหน้าที่ประจำตึกไป จึงทำให้ดูประหนึ่งว่า การย้อมสีแกรมไม่มีความจำเป็นในทางแพทย์สมัยใหม่มากเท่าที่เคยมีมาเก่าก่อน

* หนูน้อย Baby Fae, Loma Linda Univ. Med. Center, California, USA.

** Counterimmuno-electrophoresis.

ถึงแม้ว่าภาควิชาปาราสิตวิทยาและจุลชีววิทยา เคยเป็นเพียงหน่วยหนึ่งใน ภาควิชาพยาธิวิทยา ตาม ในปัจจุบันภาควิชาดังกล่าวจะจากงานสอน การดูแลและแนะนำนิสิตแพทย์นิสิตเทคนิค นิสิตปริญญาโทฯ นักศึกษาพยาบาลของสภากาชาดไทยแล้ว ภาควิชาฯ ยังสนับสนุนงานวิจัยทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการวิจัย แอนติเจน แอนติบอดี้ ระบบ Histocompatibility (HLA) การติดเชื้อ *Chlamydia tyachomatis* ที่ปากมดลูกในสตรีตั้งครรภ์ อุบัติการ ของการพับ Herpes simplex virus type II ที่ปากมดลูก การศึกษาคุณสมบัติ B lactamase จากป้าโรเจนส์ ต่าง ๆ ความสำคัญของ sporangium อุบัติการ

Cryptosporidial oocyst ในอุจจาระเด็กตลอดจน การศึกษาโรคที่เกิดโดย helminths microfilariae, protozoa ในอุจจาระ เป็นต้น

ในปัจจุบัน การวิจัยจะดำเนินไปจนสำเร็จได้ หรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับโครงการวิจัยที่นำเสนอไว้ มีเงินสนับสนุน และผู้วิจัยเสียสละ ตั้งใจโดยมีเด็หังสิง ไดตอบแทน ประกอบกับต้องเป็นนักสังเกตุการณ์ ที่ดี มีประสบการณ์พอสมควร และทำงานดีมีระบบ ภาควิชาจุลชีวและปาราสิตส่งเสริมให้มีอิสระทางวิชา การเพื่อให้เกิดประโยชน์oggam ในการความรู้ ไม่ว่าจะเป็นประเภทข้อ ข. หรือข้อ ค. ที่กล่าวมา แล้วก็ตาม

อ้างอิง

1. Beng TG, Kanchan BV, Paul FA, Frederick KS Lim. Diagnosis of gonorrhoea by gram-stained smears and cultures in men and women : role of the urethral smear. J Am Ven Sis Assoc 1985 Jul – Sep; 12(3) : 135-139
- 1 ก. Burrows W. Textbook of Microbiology. 21 ed. Philadelphia : WB Saunders, 1979. 20
2. Curickshank R. Textbook of Medical Microbiology. 12 ed. London : E & S Livingstone, 1972. 30
- 2 ก. Musher MD. Gram stain and culture of sputum to diagnose bacterial pneumonia. J Infect Dis 1985 Nov; 152(5) : 1096
3. The International Common Pathology Tests and The Pathological diagnosis of Disease Bankok : IMS Publication, 1983.
4. Weed LL. The Problem Oriented Medical Recods Bangkok : Western Reserve University Press. 1975.
5. นราพร ธรรมบุตร. สีเกรม. แพทยสภารา 2523 ธันวาคม; 9(12) : 839-847
6. นราพร ธรรมบุตร. แอนแอโรบส์ที่สำคัญทางแพทย์. พิมพ์ครั้งที่ 2, 2529. (แก้ไขเพิ่มเติม 2529) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประเสริฐคิริ, 2527. 11
7. พระมหาเวร ภาโว. มหาสถิตปญฐานสี. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์, 2526